

som Rigsdagsmand er faldet efter hans fyldte 50. Aar. Pensionen ydes fra den Dag, da han ophører at være Medlem af Rigsdagen, saafremt han paa dette Tidspunkt er fyldt 65 Aar, og ellers fra den Dag, da han opnaar denne Alder, jfr. dog § 101 c.

Pensionen udgør, naar den paagældende har været Medlem af Rigsdagen i:

10 Aar, men under 13 Aar.....	1 600 Kr. aarlig
13 —, — — 16 —	2 400 — —
16 —, — — 19 —	3 200 — —
19 — og derover.....	4 000 — —

Saafremt en pensioneret Rigsdagsmand *paany bliver Medlem af Rigsdagen*, inddrages Pensionen i den Periode, hvori han derefter fungerer som Rigsdagsmand.

Retten til Pension fortabes, saafremt den paagældende ved Dom findes skyldig i en strafbar Handling, der betager ham Valgret til Folketinget, jfr. nærværende Lovs § 2.

Pensionen *bortfalder*:

- a) naar den paagældende uden Samtykke af Rigsdagens Præsudier modtager Tjeneste for en fremmed Stat,
- b) naar han uden Samtykke af Rigsdagens Præsudier tager Ophold i Udlandet,
- c) naar han i et sammenhængende Tidsrum af 3 Aar ikke har hævet Pensionen uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring,
- d) naar han ved Dom findes skyldig i en strafbar Handling, der betager ham Valgret til Folketinget, jfr. nærværende Lovs § 2.

I Folketinget blev Aldersgrænsen for Ret til at oppebære Pension efter § 101 b, Stk. 1, forhøjet fra de oprindeligt foreslaaede 60 Aar til 65 Aar.

§ 101 c. Hvor *ganske særlige Forhold* taler derfor, kan der efter Beslutning af Rigsdagens Præsudier ydes *pensionsberettigede tidligere Rigsdagsmedlemmer, der ikke er fyldt 65 Aar*, Pension. Om Størrelsen af saadanne Pensioner træffes der nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

Ogsaa i § 101 c stod der i det oprindelige Lovforslag 60 Aar i Stedet for 65 Aar.